

UPRAVNI SUD U SPLITU

1061

PRESUDA

Upravni sud u Splitu, po sucu Leandri Mojić te Ljiljani Lijić zapisničarki, u upravnom sporu tužiteljice Sanje Šunjić iz Splita, A. B. Šimića 15, protiv tuženika Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije koju zastupa generalna opunomoćenica Marina Ljubić Karanović, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Tele 2 d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 269 D, u postupku rješavanja spora između pretplatnika i operatora javnih komunikacijskih usluga Tele 2 d.o.o., Zagreb, nakon održane usmene i javne rasprave zaključene 18. ožujka 2016., a objavljene 29. ožujka 2016.

presudio je

O b r a z l o ž e n j e

Osporavanom odlukom tuženika klasa: UP/I-344-08/13-01/1030, urbroj: 376-05/BI-13-4 (IM) od 31. listopada 2013., odbijen je prigovor korisnice Sanje Šunjić iz Splita, ovdje tužiteljice, izjavljen na obračun elektroničkih komunikacijskih usluga po računu za travanj 2013. godine koji je izdao operator javnih komunikacijskih usluga Tele 2 d.o.o. Zagreb, Ulica grada Vukovara 269 D, kao neosnovan.

Protiv osporavane odluke tužiteljica je pravodobno podnijela tužbu kojom osporava zakonitost i pravilnost Odluke tuženika donesene povodom prigovora na ispostavljeni račun za mjesec travanj 2013. jer da se u postupku koji je prethodio aktu nije postupilo prema pravilima postupka, a osobito što da činjenično stanje nije pravilno utvrđeno, odnosno da je iz utvrđenih činjenica izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja. Tužiteljica u tužbi opisuje kronologiju predmetne upravne stvari te u bitnom navodi da je u podnesenom prigovoru osporila račun za mjesec travanj 2013. jer da je operator Tele 2 d.o.o., sukladno čl. 24. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti komunikacijskih mreža i usluga (»Narodne novine«, broj: 154/11) nije pravovremeno obavijestio da je zabilježena prekomjerna potrošnja. Nadalje navodi da operator Tele 2 d.o.o. u svom odgovoru na prigovor tvrdi da su navodno odaslali poruke u kojima da tužiteljicu obavještavaju o tome da je iskoristila ukupan iznos uključen u minimalnu mjesečnu potrošnju, kao i drugu poruku u kojoj je obavještavaju o dvostrukom iznosu potrošnje, a koje tvrdnje da nisu u potpunosti točne jer da nije istina da su joj pravovremeno poslali poruku, odnosno da iste poruke u kojoj je obavještavaju o dvostrukom prekoračenju potrošnje, nije pravovremeno primila na svoj mobitel, a što da su i sami priznali u svom odgovoru na prigovor navodeći da su detaljnom provjerom utvrdili da su navedene poruke stigle sa zakašnjenjem i da su zato izvršili umanjenje računa za mjesec travanj u iznosu od 65,48 kuna. Navodi da je sporna poruka stigla 6. svibnja 2013., što znači cijelih 15 dana nakon prekoračenja dvostruke potrošnje, a kada je Agencija utvrđivala činjenično stanje da je propustila pravilno utvrditi nepobitnu činjenicu koju da je i sam operator priznao u svom dopisu, a koji dopis da je priložila uz zahtjev. Da je Agencija mogla od Tele 2 zatražiti izlist poruka koje su stigle na broj tužiteljčinog mobitela u tom periodu i nedvojbeno utvrditi da su sporne poruke zaprimljene sa zakašnjenjem od 15 dana. Da je jedna činjenica da su navedene sporne poruke, možda, kako to Tele2 tvrdi, odaslane pravovremeno, ali da je nesporna činjenica da su te poruke na tužiteljčinom mobitelu zaprimljene tek 6. svibnja 2013. te da joj je službenica Tele2 službe za korisnike objasnila da nekada imaju problem u dostavi odaslanih poruka te da one pravovremeno ne stignu do korisnika. Slijedom svega navedenog da je razvidno da je Agencija propustila pravilno utvrditi činjenično stanje radi čega predlaže da sud poništi osporavanu Odluku tuženog tijela.

Tuženo tijelo u svom odgovoru na tužbu od 19. studenog 2011. u cijelosti je osporilo navode tužbe i tužbenog zahtjeva, predlažući da sud odbije podnesenu tužbu kao neosnovanu budući da je uvidom presliku odaslatih obavijesti (log datoteka o poslanim obavijestima), koju je Tele 2 dostavio kao dokaz na predmetnu okolnost, nesporno utvrđeno da je poruka o prekomjernoj potrošnji zaprimljena (received) 22. travnja 2013. godine u 15:31:12 sati, a ne 6. svibnja 2013., kako da to tvrdi tužiteljica. U odnosu na tužbeni navod, koji se odnosi na priznanje Tele2, tuženo tijelo je navelo da je uvidom u drugostupanjski odgovor na prigovor od 4. srpnja 2013. utvrđeno da se Tele2 ispričao i objasnio da se radi o pogrešnoj informaciji navedenoj u prvostupanjskom odgovoru vezano uz kašnjenje obavijesti te da su naknadnom provjerom utvrdili kako je obavijest odasлана u objektivno najkraćem mogućem roku te da je u dopisu Tele2 od 28. kolovoza 2013. navedeno da je umanjene računa za mjesec travanj 2013. u iznosu od 65,48 kn izvršeno zbog centralnog umanjivanja računa korisnicima u slučajevima potrošnje podatkovnog prometa u odnosu na prethodna obračunska razdoblja, a ne zbog obavijesti o prekomjernoj potrošnji. Nadalje je navelo da tužiteljica paušalno osporava odluku HAKOM-a zbog ne postupanja prema pravilima postupka, a da pritom izričito ne navodi na koje postupanje bi se to odnosilo. Stoga, da je osporavana odluka zakonita te da je donesena u okviru zakonskih ovlasti tuženog tijela, radi čega je predložilo da sud odbije tužbu tužiteljice kao neosnovanu.

Rješenjem ovog suda poslovni broj 3UsI-2833/13-6 od 28. siječnja 2016. pozvana je zainteresirana osoba Tele 2 d.o.o. Zagreb, da sudjeluje u ovom sporu te mu je dostavljena tužba tužitelja, kao i odgovor na tužbu tuženika, na očitovanje a sve u skladu s odredbom članka 19. st. 3. ZUS-a.

Zainteresirana osoba ovom sudu nije dostavila odgovor na tužbu niti se uključila u predmetni upravni spor.

Na ročištu koje je pred ovim sudom održano 18. ožujka 2016. u odsutnosti uredno pozvane tužiteljice te uredno pozvane zainteresirane osobe, koji svoj izostanak nisu opravdali, opunomoćenica tuženika je ustrajala u navodima sadržanim u odgovoru na tužbu ističući kako tuženo tijelo u postupku rješavanja spora može odlučivati samo u okviru ovlasti koje su mu dane Zakonom o elektroničkim komunikacijama i podzakonskim propisima te da je u konkretnom slučaju utvrđeno da je operator ispunio svoju obvezu dok da svoje navode tužiteljica ničim nije dokazala. Također je istakla da operator temeljem odredbe čl. 24. Pravilnika navedenog u odluci mora uputiti samo jednu obavijest o prekomjernoj potrošnji te da je iz ispisa prometa koji je operator dostavio razvidno da je tužiteljica i nakon zaprimljene SMS obavijesti ostvarila dodatni promet te da navedenim člankom nije propisan način na koji operatori obavještavaju korisnike već da isto ovisi o vrsti usluge i vrsti uređaja koji koristi.

Sud je izveo dokaze pregledom i čitanjem isprava priloženih spisu, kao i dostavljenog spisa tuženog tijela te svih isprava koje su istome priložene te je zaključio raspravljanje u predmetnoj upravnoj stvari.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, nakon provedenog postupka i održane usmene i javne rasprave, sud je utvrdio da tužbeni zahtjev tužiteljice nije osnovan.

Predmet ovog upravnog spora je ocjena zakonitosti osporavanog rješenja tuženog tijela kojim je odbijen prigovor korisnice Sanje Šunjić, ovdje tužiteljice, izjavljen na obračun elektroničkih komunikacijskih usluga po računu za travanj 2013. godine koji je izdao operator javnih komunikacijskih usluga Tele 2 d.o.o., ovdje zainteresirana osoba.

Među strankama je nesporno da je operator javnih komunikacijskih usluga Tele 2 d.o.o. Zagreb, Ulica grada Vukovara 269 D, ovdje zainteresirana osoba, tužiteljici izdala račun broj 12363909 za razdoblje od 01.04.2013. – 30.04.2013. na ukupan iznos od 511,74 kn u kojem, računu je, između ostalog, sadržan i iznos od 52,38 kn koji zajedno s PDV-om iznosi 65,48 kn, a koji iznos se odnosi na podatkovnu potrošnju te za koji iznos podatkovne potrošnje sadržan u predmetnom računu je tužiteljica pravodobno podnijela prigovor.

Među strankama također nije sporno da je zainteresirana osoba, nakon zaprimljenog prigovora, tužiteljici umanjila iznos izdanog računa za mjesec travanj 2013. i to upravo za iznos od 65,48 kn.

Među strankama je sporno je li operator javnih komunikacijskih usluga Tele 2 d.o.o. Zagreb, ovdje zainteresirana osoba, postupila protivno odredbi čl. 24. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga, odnosno je li propustio tužiteljicu pravodobno upozoriti o učinjenoj prekomjernoj potrošnji, a kako to tvrdi tužiteljica.